ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΦΕΣΗΣ

- ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑ.ΣΟ.Κ. -

---

1. Ἡ ἐπικαιρότητα τοῦ Προβλήματος

Ἡ παγκόσμια δομική κρίση τοῦ καπιταλισμοῦ - πού ἀκολούθησε τή σχετικά μακρά περίοδο καπιταλιστικῆς ἀνάπτυξης μετά τό δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο - ἀποβαίνει βαθειά καί διαρκής, σημαδεύοντας ἀποφασιστικά τίς διεθνεῖς ἐξελίξεις.

Ἡ ἀναγκαιότητα τῆς προσαρμογῆς τῆς ἐπενδυτικῆς πολιτικῆς τοῦ μεγάλου μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου στή νέα πραγματικότητα, ἔχει σάν ἀποτέλεσμα οἱ ἐπενδύσεις τῶν καπιταλιστικῶν κέντρων στίς χῶρες τῆς περιφέρειας νά παίρνουν ὅλο καί περισσότερο τή μορφή τῆς ἄμεσης ἐπέμβασης, ἀναδεικνύοντας νέο παντοδύναμο μέσο τίς πολυεθνικές ἑταιρεῖες. Ἡ προσαρμογή αὐτή διευκολύνει ἄμεσα τή μεταφορά τοῦ κοινωνικοῦ πλεονάσματος καί τήν ἀνακατανομή τοῦ εἰσοδήματος καί τοῦ πλούτου σέ παγκόσμια κλίμακα.

Μέσα στά πλαίσια αὐτά ἡ ἀντιπαράθεση μητρόπολης - περιφέρειας, πού ἐκφράζει τή μορφή τῆς ταξικῆς πάλης σέ παγκόσμια κλίμακα, δέν ἀποτελεῖ παρά μιά ἀπό τίς ὄψεις τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Σάν συνέπεια, ἡ ἀνάπτυξη τῶν ἐθνικοαπελευθερωτικῶν κινημάτων δημιουργεῖ καθημερινά τούς πολιτικούς ὅρους γιά ριζική ἀλλαγή, πού ἤδη δέ μιά σειρά ἀπό χῶρες τῆς περιφέρειας βρίσκεται σέ πορεία ὑλοποίησης.

Ὁ περιορισμός τῶν ἐπενδυτικῶν διεξόδων τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀγορᾶς καί ἡ ἄνοδος τῶν ἐθνικοαπελευθερωτικῶν κινημάτων ἔβαλε τέλος στήν περίοδο τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης στίς σχέσεις τῶν δύο ὑπερδυνάμεων.

Ἡ "μαχητική συνύπαρξη", ἐγκαινιάσθηκε ἀπό τόν Κάρτερ καί τούς συνεργάτες του, καί ἀποτελεῖ ἀντανάκλαση τῆς ἐσωτερικῆς δυναμικῆς τοῦ μονοπωλιακοῦ καπιταλισμοῦ. Ἡ περίοδος αὐτή σημαδεύτηκε ἀπό τήν ἐκτεταμένη ἐκστρατεία στίς Η.Π.Α., ὅτι ἡ ὕφεση λειτούργησε σέ βάρος τῶν συμφερόντων τῶν Η.Π.Α., πού χάνουν τήν ἀπόλυτη ὑπεροχή στούς ἐξοπλισμούς, καί ἀπό τήν ρητορική τοῦ Κάρτερ γιά τά "ἀνθρώπινα δικαιώματα", πού ἀποτέλεσε στρατηγική ὑπονόμευσης γιά τά καθεστῶτα τοῦ Ἀνατολικοῦ συνασπισμοῦ. Τήν ἴδια περίοδο μέσω τῆς "Τριμεροῦς" ἐπιχειρεῖται ἀναδιαμόρφωση τῶν σχέσεων μεταξύ τῶν Η.Π.Α., τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης καί τῆς Ἰαπωνίας, σέ μιά βάση πού νά ἐγγυᾶται τήν ἀπόλυτη ὑπεροχή τῶν Η.Π.Α., χαράζοντας ταυτόχρονα τίς στρατηγικές ἐπιλογές τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ σέ παγκόσμια κλίμακα.

Ὅμως ἡ μετάβαση ἀπό τήν περίοδο τῆς "μαχητικῆς συνύπαρξης" στήν ψυχροπολεμική ἀναμέτρηση ἐπιταχύνεται σήμερα μέ ἄγνωστες ἀκόμα προεκτάσεις. Οἱ ἀπόπειρες γιά τή διατήρηση τῆς ὕφεσης δέν μπόρεσαν νά φέρουν οὐσιαστικά ἀποτελέσματα,

./..

ἀλλά παρέμειναν, ὅπως ἡ συμφωνία τοῦ Ἑλσίνκι, σημεῖα ἀναφορᾶς γιά τίς περιπτώσεις τῆς ἔντασης. Ἀκόμα οἱ συμφωνίες Salt - 1 καί ἡ μή περατωθεῖσα SALT -2 γιά τόν περιορισμό τῶν πυρηνικῶν ὅπλων, δέν ἀποτέλεσαν στήν οὐσία παρά μιά ἀναπροσαρμογή καί τακτοποίηση τῶν τεχνολογικῶν κενῶν γιά μιά συμβολική μείωση τοῦ συνολικοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρατηγικῶν ὅπλων, χωρίς νά ἀντιμετωπίζουν οὐσιαστικά τό πρόβλημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ. Ἡ στροφή τῶν Η.Π.Α. πρός τόν ψυχρό πόλεμο ὀφείλεται σέ μιά σειρά ἀπό σημαντικά γεγονότα: Τή μεγάλη ἥττα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ στή χερσόνησο τῆς Ἰνδοκίνας, τήν ἐπικράτηση ἐθνικο-απελευθερωτικῶν ἤ καί φιλοσοβιετικῶν καθεστώτων στήν Ἀφρική, τή μεγαλειώδη Ἰρανική ἐπανάσταση καί τή γενικώτερη ἀφύπνιση τοῦ ἰσλαμικοῦ κόσμου, τήν ἐπανάσταση στή Νικαράγουα καί τέλος τήν ἐπέμβαση τῆς ΕΣΣΔ στό Ἀφγανιστάν.

Ὁ ἰμπεριαλισμός, ὁριοθετώντας τίς τακτικές του κινήσεις γιά τήν ἐπιβολή τοῦ ψυχροπολεμικοῦ κλίματος, προχωρεῖ μεθοδικά στίς ἀκόλουθες ἐνέργειες:

- Προωθεῖ τή συμμαχία Η.Π.Α.-Κίνας καί, μέ τή συμμετοχή τῆς Ἰαπωνίας, ὁλοκληρώνει τήν "περικύκλωση" τῆς ΕΣΣΔ.
- Ἐπιβάλλει τόν ἐξοπλισμό τοῦ χώρου τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης μέ τούς πυρηνικούς πυραύλους Πέρσινγκ 2 καί Κρούζ.
- Ὁριοθετεῖ τήν περιοχή Ἀραβικοῦ κόλπου - Μέσης Ἀνατολῆς - Ν.Δ. Ἀσίας σάν ζωτικό χῶρο, νομιμοποιώντας τήν πολιτική τῆς ἄμεσης ἐπέμβασης.

Ἡ πολιτική αὐτή ἤδη ὑλοποιήθηκε μέ τήν τυχοδιωκτική ἐπιχείρηση τοῦ Κάρτερ στό Ἰράν.

Ἡ ἑδραίωση βέβαια τοῦ ψυχροπολεμικοῦ κλίματος ἐπιβάλλει τήν ἄσκηση μιᾶς ἀπροκάλυπτης ἡγεμονίας τῶν Η.Π.Α. στούς Εὐρωπαίους συμμάχους της. Ὅμως, μέσα στά πλαίσια τῶν στενῶν οἰκονομικῶν καί πολιτικῶν ἀκόμα συμφερόντων τους, ὁρισμένες Εὐρωπαϊκές δυνάμεις (π.χ. Γαλλία, Δ. Γερμανία), φροντίζουν νά διαφοροποιοῦνται ἀπό τήν τυχοδιωκτική πολιτική τῶν Η.Π.Α. Γιά τό λόγο αὐτό στό θέμα τοῦ Ἀφγανιστάν, οἱ Δυτικο-Εὐρωπαῖοι ἀρνήθηκαν νά ἀκολουθήσουν τήν ἐκτίμηση τῶν Η.Π.Α. -πού θεώρησαν τήν ἐπέμβαση σάν τό πρῶτο βῆμα μιᾶς ἐπιθετικῆς πολιτικῆς, πού ἀποσκοπεῖ στήν κατάληψη ὁλόκληρου τοῦ Μ. Ἀνατολικοῦ χώρου- καί περιορίσθηκαν στήν καταδίκη τῆς ἐπέμβασης σάν συγκεκριμένου καί ὁλοκληρώμενου στόχου τῆς Σοβιετικῆς πολιτικῆς. Μέσα στά ἴδια πλαίσια θά πρέπει νά ἑρμηνευθοῦν καί οἱ συναντήσεις τοῦ Μπρέζνιεφ μέ τόν Ζισκάρ Ντ'Ἐσταίν καί μέ τόν Σμίτ.

Παράλληλα ἡ ἐπέκταση τῆς ἐπιρροῆς τῆς ΕΣΣΔ στό διεθνῆ χῶρο, γίνεται ἀναγκαία, σύμφωνα μέ τή δική της λογική, γιά δύο ἀκόμα λόγους πέρα ἀπό μιά ἀμυντική τακτική ἀπέναντι στήν ἐπεκτατική πολιτική τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ.

./..

- Γιά τή διατήρηση τῆς ἡγεμονίας της στό χῶρο τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης.
- Γιά τήν ἀντιμετώπιση τοῦ σκληροῦ ἀνταγωνισμοῦ μέ τήν Κίνα.

Ἀπέναντι στήν παγκόσμια αὐτή πραγματικότητα τό καθῆκον ὅλων τῶν προοδευτικῶν καί σοσιαλιστικῶν δυνάμεων βρίσκεται στήν ἀποφασιστική συμβολή τους στόν ἀγώνα τῶν λαῶν καί τῶν ἐθνῶν γιά τήν ὕφεση καί τήν εἰρήνη, ἑνός ἀγώνα πού πρέπει νά λάβει πρακτικό χαρακτήρα καί νά καταλήξει σέ συγκεκριμένα ἀποτελέσματα.

2. Ἡ ὑπόθεση τῆς Εἰρήνης Ἐθνικό καί Ταξικό ζήτημα

Σύμφωνα μέ τούς κλασικούς τοῦ Μαρξισμοῦ, ὅλοι οἱ σύγχρονοι πόλεμοι, ἀνεξάρτητα ἀπό θρησκευτικές,πολιτικές, στρατιωτικές ἀντιθέσεις πού βγαίνουν στήν ἐπιφάνεια, στή βάση τους πηγάζουν ἀπό τήν ἴδια αἰτία:

Τή δυναμική τοῦ μονοπωλιακοῦ καπιταλισμοῦ καί τήν ἰμπεριαλιστική ἐπέκταση.

Ἡ γενίκευση αὐτή ἐπιτρέπει τή σύλληψη τῆς συνολικῆς δυναμικῆς τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ σέ παγκόσμια κλίμακα, καί μπορεῖ νά ἑρμηνεύσει τό εἰδικό γεγονός ἐντάσσοντάς το στό γενικό, χωρίς νά τό καταργεῖ. Ἀποδεχόμαστε λοιπόν τήν ἑρμηνεία αὐτή μέ βάση τή διαλεκτική ἑνότητα καί σύνθεση τοῦ εἰδικοῦ μέ τό γενικό.

Ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Μάρξ ὁ καπιταλισμός τοῦ ἐλεύθερου ἀνταγωνισμοῦ τροποποιήθηκε βαθειά. Ἡ ἱστορική πορεία σημαδεύεται ἀπό τήν ἐμφάνιση καί τή δυναμική τῶν μονοπωλίων καί τόν ἀνταγωνισμό τους. Ἡ ἀνάγκη τῆς συνεχοῦς συσσώρευσης καί ἡ διεθνής κινητικότητα τοῦ κεφαλαίου ὁξυνε στό ἔπακρο τόν ἀνταγωνισμό. Αὐτή ἡ ἐπαναστατική μεταβολή ἀποτελεῖ τό σταθερό σημεῖο ἀναφορᾶς γιά τό ἰμπεριαλιστικό στάδιο τοῦ καπιταλισμοῦ.

Στήν ἰμπεριαλιστική φάση τοῦ καπιταλισμοῦ -πού προσδιορίζεται βασικά στό τέλος τοῦ 19ου αἰώνα- τά καπιταλιστικά κράτη καταλήστευσαν τίς ἀποικίες. Ἡ ἐξαγωγή κεφαλαίων, ὅταν δέν ὑπάρχει ἡ στυγνή στρατιωτική κατοχή, ὁδηγεῖ στόν ἀπόλυτο ἔλεγχο καί τήν ἐξάρτηση τῶν "ὑπανάπτυκτων" χωρῶν, πού θεωροῦνται ταυτόχρονα σάν χῶροι ἐπενδύσεων, ἀγορές προϊόντων καί τό κυριώτερο πηγές πρώτων ὑλῶν.

Τό ὑπόβαθρο τῆς συνολικῆς αὐτῆς πολιτικῆς βρίσκεται στήν ἴδια τήν ἐπεκτατική φύση τοῦ συστήματος, πού ἀναζητᾶ τόν πολλαπλασιασμό τῶν κερδῶν στή ληστρική ἐκμετάλλευση νέων ἀγορῶν καί πλουτοπαραγωγικῶν πόρων, στήν προσπάθεια νά ξεπερασθοῦν οἱ κρίσεις πού πηγάζουν ἀπό τίς ἴδιες τίς οἰκονομικές καί κοινωνικές ἀντιφάσεις του.

Ἡ κατεύθυνση τῆς ἰμπεριαλιστικῆς στρατηγικῆς,πού ὁδηγεῖ ἀπό τήν κλει-

./..

στή ἐθνική οἰκονομία στήν παγκόσμια καπιταλιστική ἀγορά, εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἐπέκταση καί ἑνοποίηση τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος σέ παγκόσμια κλίμακα. Μιά ἑνοποίηση, πού κάτω ἀπό τήν ἡγεμονεύουσα δύναμη τοῦ μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου, ἐπιτελεῖ τή συσσώρευση σέ παγκόσμια κλίμακα, σ'ἕνα κλειστό καί συνεκτικό σύστημα πολιτικῆς καί οἰκονομικῆς δύναμης πού διατηρεῖ καί ἀναπαράγει ἀνάμεσα στά κράτη τίς σχέσεις κυριαρχίας - ὑποταγῆς, καί γίνεται ἡ αἰτία τῶν πολέμων.

Ἡ ἐκμετάλλευση καί ἡ ἐξάρτηση γίνονται σέ βάρος τῶν ἐργαζόμενων τάξεων καί στρωμάτων τῆς περιφέρειας, καί ἐμποδίζουν τήν ἐθνική καί κοινωνική τους ἀπελευθέρωση. Σ'αὐτήν ἀκριβῶς τή δυναμική βάση στηρίχθηκε ἡ ἀνάπτυξη καί ἐνίσχυση τῶν ἐθνικο-απελευθερωτικῶν κινημάτων τῶν λαῶν τῆς περιφέρειας.

Ἡ ὑπόθεση λοιπόν τῆς εἰρήνης ἤ τοῦ πολέμου δέν στηρίζεται σέ ἀφηρημένες ἀρχές, ἀλλά εἶναι ἕνα ἐθνικό καί ταξικό ζήτημα.

Ἡ διαίρεση, ἡ καταπίεση καί ἡ ἐκμετάλλευση τῶν ἐργαζόμενων, ὁ πόλεμος, εἶναι σύμφυτα στοιχεῖα τῆς δυναμικῆς τοῦ καπιταλιστικοῦ συστήματος, καί ἐξυπηρετοῦν κάθε φορά τά συμφέροντα τοῦ μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου.

Ἡ Εἰρήνη, ὁ ἀγώνας γιά τήν ἐθνική ἀνεξαρτησία καί τήν κοινωνική ἀπελευθέρωση, ἀπό τό ἄλλο μέρος, ἀποτελοῦν συμπληρωματικά καί ἀναφαίρετα στοιχεῖα τῆς προόδου καί τῆς ἱστορικῆς πορείας τῶν λαῶν.

Μέσα στά πλαίσια αὐτά ἀναπτύχθηκαν οἱ ἐξοπλισμοί σάν μιά μορφή ἐπένδυσης, πού ἐξελίσσεται σέ μόνιμη καί διευρυνόμενη ἀγορά, καθώς ἡ ἰσορροπία τοῦ τρόμου ἀπαιτεῖ τήν πολεμική ἑτοιμότητα τῶν μικρῶν καί τῶν μεγάλων χωρῶν. Ἰδιαίτερα στίς περιόδους κρίσης τοῦ καπιταλισμοῦ, οἱ ἐξοπλισμοί ἀποτελοῦν κερδοφόρα διέξοδο γιά τό μεγάλο κεφάλαιο, ἐπιτείνοντας καί ἐνισχύοντας ταυτόχρονα τό ψυχροπολεμικό κλῖμα.

Ἡ στάση τῶν προοδευτικῶν καί σοσιαλιστικῶν δυνάμεων γιά τούς λόγους αὐτούς, δέν κρίνεται ἀπό τήν ἀφηρημένη ἐπίκληση τῆς προάσπισης τῆς Εἰρήνης, ἀλλά ἀπό τό πόσο ἔμπρακτα συνδέεται αὐτή μέ τήν ὑπεράσπιση τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας τῶν λαῶν καί τοῦ ἀγώνα τους γιά αὐτόνομη ἀνάπτυξη, ἐνάντια στήν καπιταλιστική ἑνοποίηση, πού θέλει νά τούς ἐνσωματώσει κάτω ἀπό σχέσεις ἐκμετάλλευσης καί ὑποταγῆς.

3. Ἡ Περιοχή μας

Ἰδιαίτερα κρίσιμο παρουσιάζεται τό πρόβλημα στήν περιοχή μας. Ὁ χῶρος τῆς Βαλκανικῆς καί τῆς Ν.Α. Μεσογείου καί ἡ σύνδεσή του μέ τή Μέση Ἀνατολή, τή Νότια Ἀσία καί τή Βόρεια Ἀφρική, τόν καθιστᾶ πεδίο ὀξύτατου ἀνταγωνισμοῦ, μέ δύο ἀποφασιστικές αἰχμές:

./..

- Τά πετρέλαια τοῦ Περσικοῦ κόλπου καί τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, πού διακυβεύονται τεράστια οἰκονομικά συμφέροντα, καθώς ἡ ἰμπεριαλιστική στρατηγική προτίθεται νά τά χρησιμοποιήσει γιά τήν ἀνακατανομή τοῦ εἰσοδήματος καί τοῦ πλούτου σέ παγκόσμια κλίμακα. Μέσα στούς στόχους τῶν Η.Π.Α. εἶναι κατά πρῶτο ἡ ἀπόδυνάμωση τῶν Εὐρωπαίων συμμάχων^τους μέσω τῆς "πετρελαϊκῆς κρίσης" καί κατά δεύτερο ἡ προετοιμασία γιά μιά μελλοντική κατάληψη τῶν πετρελαιοπηγῶν τῆς περιοχῆς μέ πρόσχημα τή "διάσωση τοῦ πολιτισμοῦ" μας καί τή "διατήρηση τῆς εὐημερίας μας".

- Ἡ στρατηγική σημασία τῆς περιοχῆς γιά τή συγκρότηση τῶν στρατιωτικοπολιτικῶν μπλόκ καί τή σύγκρουση τῶν ὑπερδυνάμεων.

Ἡ χώρα μας ἔτσι βρίσκεται κοντά στό ἐπίκεντρο τῆς ψυχροπολεμικῆς σύγκρουσης.

Ἡ ὄξυνση τοῦ ἀνταγωνισμοῦ καί ἡ ἀλόγιστη αὔξηση τῶν ἐξοπλισμῶν, μετάτρεψε τήν περιοχή σέ πυρηνικό ὁπλοστάσιο τῶν Η.Π.Α. καί τοῦ ΝΑΤΟ, πού χρησιμοποιεῖται σάν γέφυρα γιά τήν ἐξυπηρέτηση τῶν συμφερόντων τους στήν περιοχή τῶν πετρελαίων καί σάν ἀντίβαρο στήν ἀπ'εὐθείας ἀντιπαράθεση μέ τή Σοβιετική Ἕνωση. Στά ἴδια πλαίσια ἐπιλογῶν, ἡ σύμπλευση τῆς Κίνας μέ τίς Η.Π.Α., ἔχει ἰδιαίτερες ἐπιπτώσεις στά ἐθνικά μας θέματα. Ἡ Κίνα συνιστᾶ ἐπάνοδο τῆς χώρας μας στό ΝΑΤΟ, καταψηφίζει τό Κυπριακό κ.λ.π. σέ μιά πολιτική ἐνίσχυσης τοῦ ΝΑΤΟ ἀπέναντι στήν ΕΣΣΔ.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἐπεκτατική πολιτική τῆς Τουρκικῆς ἄρχουσας τάξης σέ συμφωνία μέ τή γενικώτερη ἰμπεριαλιστική πολιτική στήν περιοχή, δημιούργησε μιά σειρά ἀπό προβλήματα στή χώρα μας μέ προοπτική λύσεων ἐνάντια στά ἐθνικά μας συμφέροντα.

Ἔτσι τό ζήτημα τοῦ Αἰγαίου, τό Κυπριακό, ἡ ἐπανένταξη στό στρατιωτικό ΝΑΤΟ, οἱ βάσεις, ἀποτελοῦν ἀνοιχτά ζητήματα πού οἱ Ἀμερικάνοι καί τό ΝΑΤΟ βιάζονται νά κλείσουν σέ βάρος τῆς Ἑλλάδας, γιά νά ἐνισχύσουν τή θέση τῆς Δύσης ἀπέναντι στό ἀνατολικό μπλόκ.

Κι'αὐτή τήν πραγματικότητα καθιστᾶ κυριολεκτικά ἀδιέξοδη ἡ στάση ἐνδοτικότητας, παραχωρήσεων καί συμβιβασμῶν τῆς ἄρχουσας μεγαλοαστικῆς τάξης στή χώρα μας, μιά πολιτική πού βάζει σέ ἄμεσο κίνδυνο τήν ἴδια τήν ἐδαφική μας ἀκεραιότητα, χωρίς οὔτε στό ἐλάχιστο νά ἀπομακρύνει, ἀλλά ἀντίθετα νά μεγαλώνει τήν πιθανότητα τοῦ πολέμου.

Ἡ στάση καί θέση τῶν πολιτικῶν δυνάμεων πάνω στό πρόβλημα τῆς ὕφεσης καί τῆς Εἰρήνης παίρνει, λοιπόν, μιά ἰδιαίτερη βαρύτητα, πού ἔξω ἀπό τίς φρα-

./..

στικές ~~επικλήσεις, πού όλους~~ τούς βρίσκουν σύμφωνους, δοκιμάζεται καθημερινά στήν πολιτική πράξη.

Κι'έκεῖνο πού πρέπει νά τονιστεῖ εἶναι ὅτι αὐτή ἡ πολιτική πράξη δένεται ἄρρηκτα μέ τή φυσιογνωμία, τή στρατηγική καί τήν πολιτική γραμμή τοῦ κάθε φορέα. Γιατί ἡ προάσπιση τῆς Εἰρήνης δέν εἶναι ἕνα ἀταξικό ζήτημα κάποιων καλῶν προθέσεων, ἀλλά ἀποτελεῖ τό προϊόν τῆς ἄσκησης συγκεκριμένης πολιτικῆς, πού ἐξυπηρετεῖ συγκεκριμένα ταξικά καί ἐθνικά συμφέροντα. Αὐτή τή διάσταση θά δοῦμε κατά συνέπεια προτοῦ ἐκτιμήσουμε τήν πολιτική τῶν διάφορων φορέων.

4. Ἡ Εἰρήνη, ἡ ἄρχουσα τάξη καί ἡ πολιτική τῶν ἀστικῶν δυνάμεων

Ἀπό τά προηγούμενα σημεῖα γίνεται φανερό ὅτι σέ κάθε κοινωνικό σχηματισμό, ἡ στάση καί οἱ θέσεις τῶν πολιτικῶν κομμάτων γιά τό ζήτημα τῆς Εἰρήνης, θά ἐκφράζουν τά συμφέροντα πού τά ἴδια τά κόμματα θά ἐκπροσωποῦν.

Ἡ ἀνάπτυξη τῆς πατρίδας μας σημαδεύεται ἀπό τή δορυφορική καί ἐξαρτημένη της συγκρότηση, καθώς καί ἀπό τήν παρουσία μιᾶς ἄρχουσας μεγαλοαστικῆς τάξης, μεταπρατικῆς καί ξενόδουλης, πού ἀρκέσθηκε στή διαπραγμάτευση τῶν ὅρων ἔνταξης τῆς πατρίδας μας στό παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα. Αὐτό ἔχει σάν συνέπεια νά ἐπιλέξει ἀνάμεσα στό ταξικό της συμφέρον καί στό συμφέρον τῶν λαϊκῶν δυνάμεων, πάντοτε τό πρῶτο, σέ βάρος τοῦ δεύτερου.

Ἔτσι ἡ πολιτική τῆς ἐνδοτικότητας, τῶν παραχωρήσεων καί τῶν συμβιβασμῶν εἶναι σύμφυτο χαρακτηριστικό τῆς ἄρχουσας τάξης. Ἀντίστοιχη εἶναι καί ἡ πολιτική τῶν ἀστικῶν κομμάτων, πού τά συμφέροντά της ἐξυπηρετοῦν.

Ἐνῶ ἡ ἄρχουσα τάξη τῆς πατρίδας μας βρίσκεται σέ ἀδυναμία νά ἀσκήσει μιά ὁποιαδήποτε σωβινιστική πολιτική, λόγω τοῦ ἀμυντικοῦ της χαρακτήρα, ἐν τούτοις ἀρέσκεται σ'ἕνα ἄκρατο ἐθνικισμό (πού ὅλες οἱ ἀστικές τάξεις χρησιμοποιοῦν), πού ὑλοποιεῖται στήν πραγματικότητα ἀπό μιά πολιτική ὑποχωρήσεων.

Ἡ ἄρχουσα τάξη λοιπόν χρησιμοποιεῖ τήν ἐπίκληση τῆς Εἰρήνης γιά νά καλύψει ἰδεολογικά τήν πολιτική τῶν ὑποχωρήσεων πού ἐφαρμόζει, γιά νά διατηρήσει τήν ἑνότητα τοῦ συνασπισμοῦ ἐξουσίας.

Ἐπειδή ὅμως αὐτό δέν εἶναι ἀρκετό, τά ἀστικά κόμματα δίνουν στήν προάσπιση τῆς Εἰρήνης, ἕνα ἰδιαίτερο ἰδεολογικό περιεχόμενο, πού ἔχει ἄμεσο στόχο τόν ἀποπροσανατολισμό τοῦ λαοῦ.

Γιά τό λόγο αὐτό ταυτίζουν τήν Εἰρήνη μέ τόν "ἐλεύθερο κόσμο" τῶν δημοκρατιῶν τῆς Δύσης, ἀποσιωπώντας τήν ἐπεκτατική πολιτική τῶν Μητροπολιτικῶν κέντρων, πού βάζει σέ καθημερινό κίνδυνο τήν Εἰρήνη καί μεταθέτοντας τό πρόβλημα στά "ἀνελεύθερα" καί ἄρα "ἐπεκτατικά" καί "φιλοπόλεμα" καθεστῶτα τῆς Ἀνατολικῆς

./..

Εὐρώπης.

Σάν βοηθητικό ὑλικό χρησιμοποιεῖται ἡ διαστρέβλωση τῶν γεγονότων τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ἡ ἄκριτη υἱοθέτηση τῶν σκληρῶν γραμμῶν τοῦ Κάρτερ καί ἡ χρήση, στό ἰδεολογικό ἐπίπεδο, τῶν συνθημάτων γιά "ἐλεύθερη διάδοση τῶν ἰδεῶν" γιά "ἀνθρώπινα δικαιώματα" κ.λ.π.

Αὐτή ἡ πολιτική ὑλοποιεῖται ἀπό τά μέσα μαζικῆς ἐνημέρωσης μέ τήν ἀποσιώπηση τῶν ἐπεμβάσεων τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ σέ δεκάδες χῶρες τῆς ὑφηλίου, καί μέ τή συνεχή προβολή ἀντίθετα τῆς ἐπέμβασης τῆς ΕΣΣΔ στό Ἀφγανιστάν, ὅπου προσπαθοῦν νά δημιουργήσουν τήν εἰκόνα τῆς "ἰμπεριαλιστικῆς ΕΣΣΔ", πού "ἐπιβουλεύεται τήν Εἰρήνη τοῦ Κόσμου".

Ὅμως ὁ πρωταρχικός τους στόχος μέσα ἀπό τήν κινδυνολογία εἶναι νά καλύψουν τήν πολιτική πού ὁδήγησε σέ τέλμα τά ἐθνικά μας θέματα, χωρίς καθόλου ν' ἀπομακρύνει τόν πόλεμο, ὅταν ἡ ἴδια ἡ ἄρχουσα τάξη διακυβεύει τά ἐθνικά μας συμφέροντα, γιά νά στηρίξει τό ταξικό της συμφέρον, πολιτική πού βάζει σέ κίνδυνο τήν ἴδια τήν Εἰρήνη, γιατί ἀσφαλῶς ὁ λαός μας δέν θά διαπραγματευθεῖ τά κυριαρχικά του δικαιώματα.

Συμπερασματικά, ἡ ἄρχουσα τάξη καί οἱ πολιτικοί της ἐκφραστές, συναινοῦν καί στηρίζουν τήν ἰμπεριαλιστική πολιτική τῶν Η.Π.Α. καί τοῦ ΝΑΤΟ, πού ἐπιβουλεύεται τήν Εἰρήνη καί τήν ἐθνική μας ἀνεξαρτησία, καί εἶναι ἀσφαλῶς οἱ τελευταῖοι πού ἔχουν δικαίωμα νά ἐπικαλοῦνται τήν ὑπεράσπισή τους.

5. Ἡ Σοβιετική στρατηγική τῆς ὕφεσης καί τῆς Εἰρήνης

Ὁ πρωταγωνιστής καί κύριος φορέας τῆς ἀντεπαναστατικῆς δυναμικῆς σέ παγκόσμια κλίμακα, ὅπως καί προηγούμενα ἀναλύθηκε, εἶναι οἱ Η.Π.Α. Ἀντίθετα ἡ προώθηση θέσεων ἀπό τήν ΕΣΣΔ δέν ἀποτελεῖ ἀναγκαῖο δομικό χαρακτηριστικό τοῦ Σοβιετικοῦ κοινωνικοῦ σχηματισμοῦ, ἀλλά μιά ἀμυντική πολιτική ἀπέναντι στήν ἐπεκτατική πολιτική τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Ὁποιεσδήποτε ἐπιφυλάξεις μπορεῖ νά διατυπωθοῦν γιά τόν ἀκριβή προσδιορισμό τοῦ σοσιαλιστικοῦ χαρακτήρα τῶν παραγωγικῶν σχέσεων στήν ΕΣΣΔ (διατήρηση τῆς μισθωτῆς ἐργασίας, μή συμμετοχή τῶν ἐργαζόμενων στίς ἀποφάσεις, ἰδιοποίηση τῆς ὑπεραξίας ἀπό τόν κρατικό μηχανισμό) ἐν τούτοις εἶναι ὑπερβολή γιά τό Σοβιετικό μοντέλο ἀνάπτυξης ἡ ἀπόδοση ἰμπεριαλιστικῶν - ἐπεκτατικῶν χαρακτηριστικῶν στήν ἴδια τή δομή του. Παράλληλα ὅμως ἡ διαφύλαξη καί ἡ ἐπέκταση διεθνῶν ἐρεισμάτων, ἀποτελεῖ γιά τήν ΕΣΣΔ ἀνάγκη γιά τή διατήρηση τῆς ἡγεμονίας της στό χῶρο τῆς Ἀν. Εὐρώπης, καί τήν ἀντιμετώπιση τοῦ ἀνταγωνισμοῦ μέ τήν Κίνα, γιά τήν ἐξασφάλιση τῆς ὁριστικῆς ἡγεμονίας στόν παγκόσμιο σοσιαλιστικό χῶρο. Ἡ πολιτική αὐτή ὑλοποιήθηκε μέ τήν εἰσβολή τοῦ Βιετνάμ

./..

στήν Καμπότζη, πού εἶχε σάν σκοπό τήν ἀποφυγή τῆς ἐπέκτασης τῆς Κινέζικης ἐπιρροῆς σ'ὁλόκληρη τή χερσόνησο τῆς Ἰνδοκίνας, ἐπέκταση πού θά εἶχε σάν ἀποτέλεσμα μιά πραγματική περικύκλωση τῆς ΕΣΣΔ ἀπό τό Νότο. Σέ ἀντίστοιχη λογική ἐξ' ἄλλου κινήθηκε καί ἡ ἐπέμβαση τῆς Κίνας στό Βιετνάμ.

Ὁ ρόλος αὐτός τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης ἀπαιτεῖ τήν ἐφαρμογή μιᾶς συνολικῆς στρατηγικῆς, πού τό περιεχόμενό της μπορεῖ νά προσδιορισθεῖ στά παρακάτω σημεῖα, στά πλαίσια πάντα τοῦ "προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ".

- Ἡ κυρίαρχη ἀντίθεση στό παγκόσμιο ἐπίπεδο βρίσκεται στήν ἀντίθεση μεταξύ τοῦ καπιταλιστικοῦ καί τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατόπεδου.

  Ἡ ἀλλαγή συσχετισμῶν ἀνάμεσα στά δύο στρατόπεδα, καί πρός ὄφελος τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατόπεδου, προωθεῖ καί ἐπιβάλλει τίς κοινωνικές ἀλλαγές.

- Ἡ ἀλλαγή τῶν συσχετισμῶν μπορεῖ νά προέλθει μέ τήν ποσοτική ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων στό σοσιαλιστικό συνασπισμό, πού θά πρέπει νά φθάσει καί νά ξεπεράσει τήν ἀντίστοιχη καπιταλιστική ἀνάπτυξη.

- Ἡ ἀνάπτυξη αὐτή τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων ἀπαιτεῖ τήν ἐφαρμογή ἑνός συγκεκριμένου μοντέλλου "σοσιαλιστικῆς συσσώρευσης", πού στηρίζεται στόν ἀπόλυτο κεντρικό σχεδιασμό καί ἔλεγχο, κατά τό πρότυπο τοῦ Σοβιετικοῦ κοινωνικοῦ σχηματισμοῦ.

- Ἡ ἀνάπτυξη τῶν παραγωγικῶν δυνάμεων εἶναι δυνατή μόνο σέ συνθῆκες ὕφεσης καί εἰρήνης μεταξύ τῶν δύο συνασπισμῶν, συνθῆκες πού προϋποθέτουν τή διατήρηση τῆς ὁριοθέτησης τῶν στρατηγικῶν χώρων ἐπιρροῆς τῆς κάθε μιᾶς ἀπερδύναμης. Καθῆκον ἔτσι ὁρισμένων Κ.Κ. εἶναι ἡ ἐνιαία δράση καί ἡ ἐναρμόνιση τῆς δράσης αὐτῆς μέ τίς ἐπιλογές τοῦ ἰδεολογικο-πολιτικοῦ κέντρου τοῦ σοσιαλισμοῦ τῆς ΕΣΣΔ.

Τό τελικό ἀποτέλεσμα τῶν ἐπιλογῶν αὐτῶν εἶναι ὅτι ἡ ΕΣΣΔ δέν ταυτίζεται μέ τίς δυνάμεις τῆς ἐξέγερσης καί τῆς ἐθνικῆς ἀπελευθέρωσης. Ἀντίθετα διαπραγματεύεται καί δημιουργεῖ συνεργασίες ἤ συμμαχίες, ἀνεξάρτητα πολλές φορές ἀπό τίς ἰδεολογικές θέσεις τῶν καθεστώτων ἤ τήν ἐσωτερική κοινωνική δομή τους (π.χ. Ἀργεντινή) χάριν τῆς προώθησης τῶν γενικώτερων συμφερόντων της. Σ'αὐτό τό πλαίσιο, ὁριοθετεῖ χώρους διαπραγματεύσιμους καί μή, καί κατά συνέπεια τά συμφέροντα τοῦ "σοσιαλιστικοῦ στρατόπεδου" ἐπικυριαρχοῦν στίς σχέσεις μέ τά ἐθνικο-απελευθερωτικά κινήματα. Ἰδιαίτερα μάλιστα ὅταν οἱ ἐπαναστάσεις τῶν χωρῶν τῆς περιφέρειας ἀποτελοῦν ἀπειλή γιά τήν Παγκόσμια ἰσορροπία δυνάμεων.

Σάν ἐπακόλουθο τῆς πολιτικῆς αὐτῆς, καί ἐπειδή ὁ χῶρος μας, στά πλαίσια τῆς συμφωνίας τοῦ Ἑλσίνκι, "ἀνήκει στή Δύση" καί θεωρεῖται χῶρος μή δια-

./..

πραγματεύσιμος, υἱοθετήθηκε ἀπό τήν ΕΣΣΔ ἡ στάση τῆς "ἴσης ἀπόστασης" (πού μερικές φορές μετατράπηκε σέ φιλοτουρκική) ἀνάμεσα σέ ἐπιβιθέμενο καί ἀμυνόμενο, στήν Κρίση τοῦ Αἰγαίου. Ἀκόμα ἀποσιωπήθηκε τό γεγονός τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς στήν Κύπρο, καί γενικώτερα ἡ ἐπεκτατική πολιτική τῆς τουρκικῆς ἄρχουσας τάξης. Αὐτή ἀκριβῶς ἡ στάση ἀποσυνδέει τελικά τήν ὑπόθεση τῆς Εἰρήνης ἀπό αὐτήν τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, ὅταν τό ὑπαγορεύει ὁ "προλεταριακός διεθνισμός", ὅπως τόν ἐννοεῖ ἡ Σοβιετική Ἕνωση καί ὁρισμένα Κ.Κ. καί ἔτσι ἡ Εἰρήνη παραμένει μιά ἐξωπραγματική ἐπίκληση, χωρίς οὐσιαστικά πρακτικό περιεχόμενο.

6. Τό Κίνημα τῆς ὕφεσης, τῆς εἰρήνης καί τοῦ ἀφοπλισμοῦ

Στό ἐπίπεδο τῶν πολιτικῶν θέσεων, ἀλλά καί στό ἐπίπεδο τῆς πρακτικῆς, μιά πολιτική ἀντίληψη στή χώρα μας διακρίνεται χαρακτηριστικά ἀπό τίς θέσεις της καί σ'ὁρισμένα καίρια ἐθνικά θέματα:

- Ὅταν ἡ κρίση στό Αἰγαῖο κορυφώθηκε, αὐτή ἡ πολιτική ἐπεδίωξε μαζικές ἐκδηλώσεις ἐνάντια στή βόμβα νετρονίου, -ἀκόμα καί στίς παραμεθόριες περιοχές, πού δοκιμάζονταν ἡ ἐδαφική μας ἀκεραιότητα- ἀποσυνδεμένες ἀπό τό ζήτημα τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας. Ἡ προάσπιση ὅμως τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητας συνδέεται ἄμεσα μέ τόν ἀγώνα γιά τήν ἐθνική μας ἀνεξαρτησία καί γιά τοῦτο ἀποτελεῖ συνεπή ἀντιϊμπεριαλιστική στάση. Τέτοια ὅμως στάση γιά νά γίνει πραγματικότητα θά πρέπει νά διασφαλίζει ἄμεσα τήν ἀμυντική ἱκανότητα τῆς χώρας μας. Ἔτσι ἡ στάση αὐτή, πού διακηρύσσει στά λόγια τήν ἐθνική ἀνεξαρτησία καί ἀρνεῖται τίς δαπάνες γιά τήν ἄμυνα, ἀποτελεῖ μιά τεράστια ἀντίφαση. Ἀκόμα ἐξισώνει μηχανιστικά τή στάση καί τή δυναμική τῆς ἄρχουσας τάξης τῆς Τουρκίας μέ τήν ἄρχουσα τάξη τῆς χώρας μας. Ἡ σωβινιστική πολιτική τῆς Τουρκικῆς ἄρχουσας τάξης ὀφείλεται στήν ἴδια τή δυναμική τοῦ συστήματος καί στά πολιτικά καί οἰκονομικά συμφέροντα πού προωθεῖ ἡ τάξη αὐτή. Ἀλλά ὅμως ἡ πολιτική αὐτή κατευθύνεται καί ἐνθαρρύνεται ἐξ'ἴσου ἀπό τίς Η.Π.Α. καί τό ΝΑΤΟ. Ἀντίθετα ἡ ἄρχουσα τάξη τῆς χώρας μας, ἐξαρτημένη καί μεταπρατική, κατέχεται ἀπό τάση ἀναδίπλωσης ἐνδοτικότητας καί παραχωρήσεων.

- Ἡ θέση, πού ἀπορρέει ἀπό αὐτή τήν πολιτική ἀντίληψη, στό Αἰγαῖο κυμαίνεται ἀπό τήν ἀποδοχή τῶν 6 ἕως 12 μιλίων, ἀνάλογα μέ τή συγκυρία τῶν ἐπιλογῶν τῆς Σοβιετικῆς ἡγεσίας. Ἀκόμα παραβλέπεται ἡ παρουσία στήν Κύπρο τῶν Τουρκικῶν στρατευμάτων κατοχῆς, ζητεῖται νά ἀποχωρήσουν ὅλα τά στρατεύματα καί ἀποσιωπᾶ μόνιμα τήν κατοχή τοῦ 40% τοῦ νησιοῦ ἀπ'τά τουρκικά στρατεύματα εἰσβολῆς.

Ὑλοποιῶντας τίς ἐπιλογές της αὐτές αὐτή ἡ πολιτική ἀντίληψη δημιουργεῖ

./..

Ἐπιτροπές Εἰρήνης στίς συνοικίες καί στήν ἐπαρχία, μέ κύριο ἀντικείμενο τήν ἔκδοση ψηφισμάτων, τήν προάσπιση τῆς ὕφεσης, τῆς Εἰρήνης καί τοῦ ἀφοπλισμοῦ -τήν ἀντίθεση μέ τήν ἐγκατάσταση τῶν πυραύλων Πέρσινγκ 2 καί Κρούζ στήν Εὐρώπη. Πάντα ὅμως ἀποκομμένα ἀπό τά ταξικά προβλήματα τοῦ λαοῦ, καθώς καί ἀπό τά γενικώτερα ἐθνικά ζητήματα.

Αὐτή ἡ πολιτική πρακτική ἐντάσσεται σέ μιά ἀντίληψη λαϊκο-μετωπικῆς πολιτικῆς, ἀποδεικνύει στενότητα ἐπιλογῶν, καί τήν ἀδυναμία ἔνταξης τοῦ προβλήματος στήν καθημερινή πολιτική πράξη. Γι'αὐτό καί οἱ διάφορες ἐπιτροπές καί τά διάφορα λαϊκο-μετωπικά σχήματα, παραμένουν χωρίς εὐρύτερη λαϊκή συμμετοχή.

7. Ἡ Εὐρωπαϊκή ἀριστερά γιά τό θέμα τῆς Εἰρήνης

Τό Κ.Κ. Γαλλίας προέβη σέ ἀνοικτή ὑποστήριξή του πρός τή Σοβιετική ἐπέμβαση στό Ἀφγανιστάν, καί ἀνέλαβε τήν πρωτοβουλία μαζί μέ τό Κ.Κ. Πολωνίας, γιά τή σύγκληση διάσκεψης ὁρισμένων Κ.Κ., μέ σκοπό καί τήν ὑποστήριξη τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς ΕΣΣΔ. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά προωθεῖται κύρια ἀπό τό Ἰταλικό Κ.Κ. μιά εὐρύτερη συσπείρωση τῆς Ἀριστερᾶς (κομμουνιστές, σοσιαλιστές) μαζί μέ τούς σοσιαλδημοκράτες καί τά καθολικά ρεύματα, στά πλαίσια πάντα τῆς στρατηγικῆς τοῦ "Ἱστορικοῦ Συμβιβασμοῦ".

Μιά ὁρισμένη πολιτική ἀντίληψη στή χώρα μας βλέπει τό κίνημα τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀριστερᾶς γιά τήν ὕφεση, σάν τόν κύριο μοχλό τῶν ἐξελίξεων στήν Εὐρώπη, ἀλλά καί σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο. Ἡ ἀντιμετώπιση λοιπόν τοῦ θέματος τῆς Εἰρήνης γίνεται καί πάλι ἀπό τήν ὀπτική, πώς ὁ κύριος παράγων πού ἔχει τή δυνατότητα νά θέσει σέ κίνηση ἕνα τεράστιο δυναμικό πρωτοβουλιῶν καί μαζικοῦ κινήματος, εἶναι ἀναμφισβήτητα ἡ Εὐρωπαϊκή Ἀριστερά κ.λ.π. Ὁ ρόλος τοῦ κινήματος τῶν Ἀδεσμεύτων μέσα ἀπό τήν ὀπτική αὐτή θεωρεῖται δευτερεύων καί συμπληρωματικός.

Πάντως ἡ θέση ὅτι δέν πρέπει νά ταυτίζεται τό ἀντιϊμπεριαλιστικό περιεχόμενο τοῦ κινήματος τῆς Εἰρήνης μέ τήν ἄκρατη ὑποστήριξη τῶν ἐπιλογῶν τοῦ συμφώνου τῆς Βαρσοβίας, ὅπως καί ἡ ἐπισήμανση τῆς ἀνάγκης ὕπαρξης ἑνός μαζικοῦ κινήματος Εἰρήνης, εἶναι γενικά θετικές γιά τήν ὑπόθεση τοῦ κινήματος τῆς ὕφεσης, τῆς εἰρήνης καί τοῦ ἀφοπλισμοῦ.

8. Ἡ θέση τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Ἀναφερόμενος πρόσφατα ὁ Πρόεδρος τοῦ Κινήματος στίς 3μελεῖς γραμματεῖες τῶν Νομαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν, στό πλαίσιο καθορισμοῦ τῶν Διεθνῶν Σχέσεων τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ., ἀνάφερε ἀνάμεσα στά ἄλλα:

"Ἡ αὔξηση τῶν κινδύνων γιά μιά παγκόσμια σύγκρουση ἔχει πάρει πραγματικά ἐπικίνδυνες διαστάσεις. Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ., καί γενικώτερα οἱ προοδευτικές δυνά-

./..

μεις τῆς πατρίδας μας, πρέπει νά ἀναλάβουμε μιά σταυροφορία σέ παγκόσμια κλίμακα, γιά νά συμβάλουμε στήν ἀποκλιμάκωση, στήν ὕφεση καί στόν ἀφοπλισμό, πού εἶναι ὅροι ἐπιβίωσης τῆς ἀνθρωπότητας. Ἄρα ἡ θέση ἑνός πολιτικοῦ κόμματος, ἑνός Κινήματος,σ'αὐτό τό ζήτημα, ἀποκτᾶ ἰδιαίτερη σημασία καί σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τήν καθημερινή πολιτική μας πράξη, ἔχει ἴσως σ'ἕνα βαθμό προτεραιότητα".

Ἡ ὀργάνωση τῆς καθημερινῆς πολιτικῆς πράξης στό θέμα τῆς προάσπισης τῆς Εἰρήνης στηρίζεται στήν καθοριστική ἀποδοχή ὅτι:

Ὁ ἀγώνας γιά τήν προάσπιση τῆς Εἰρήνης εἶναι παράλληλος μέ τόν ἀγώνα γιά τήν κατοχύρωση τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας, τήν κατάκτηση τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καί τήν κατοχύρωση τῆς πορείας γιά τήν κοινωνική ἀπελευθέρωση τῶν ἐργαζόμενων στήν πατρίδα μας.

Αὐτή ἡ σημαντική θέση ἀπορρέει ἀπό τίς ἀκόλουθες θεμελιακές ἀρχές, πού συνδέονται ἄμεσα καί καθοριστικά μέ τή φυσιογνωμία τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ὡς Ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ, Σοσιαλιστικοῦ Κινήματος, πού ἀποδέχεται τόν Μαρξισμό σάν μέθοδο ἀνάλυσης τῶν κοινωνικῶν σχηματισμῶν καί τῶν ἐξελίξεων σέ ἐθνική καί παγκόσμια κλίμακα:

α) Ὁ ἀγώνας γιά τήν ἐθνική ἀπελευθέρωση καί γιά μιά αὐτόνομη ἐθνική ἀνάπτυξη, πού νά ἀρνιέται τήν καπιταλιστική ἐνσωμάτωση, διασφαλίζεται μόνο μέ μιά δυναμική πολιτική, πού θά ἐμπεδώνει τήν Εἰρήνη καί θά στοχεύει στήν ὕφεση καί στόν ἀφοπλισμό.

Ἡ θέση αὐτή συνδέεται ἄμεσα μέ τήν ἀποδοχή καί ὑλοποίηση τῆς πολιτικῆς τῆς μή ἐπέμβασης, κάτω ἀπό ὁποιαδήποτε μορφή, στήν ἐθνική, κοινωνική, οἰκονομική καί πολιτιστική πορεία ἑνός Ἔθνους καί ἑνός Λαοῦ.

Ἡ ἔνταξη σέ ἀντιμαχόμενους στρατιωτικούς συνασπισμούς, ἡ στρατιωτική παρουσία τῶν Η.Π.Α. στά σύνορα τῆς ΕΣΣΔ, ἡ παρουσία τῶν στόλων τῶν ὑπερδυνάμεων στή Μεσόγειο, ἡ ἐγκατάσταση καί νέων πυρηνικῶν πυραύλων Πέρσινγκ 2 καί Κρούζ στή Δυτ. Εὐρώπη, ἡ ἔνταση στή Μέση Ἀνατολή, καί οἱ νέες συνθῆκες πού δημιουργεῖ στήν περιοχή ἡ Ἰρανική ἐπανάσταση, ὁ ἀνταγωνισμός τῶν Η.Π.Α. καί τῆς ΕΣΣΔ γιά τήν ἐξασφάλιση σφαιρῶν ἐπιρροῆς, δημιουργοῦν κρίσιμη κατάσταση πού ὑποθάλπτει τοπικές διαμάχες καί περιέχει τόν κίνδυνο τοπικῆς ἤ γενικῆς σύρραξης.

Γιά τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. ἡ ἀποδοχή τῆς κυρίαρχης ἀντίθεσης, σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο, μεταξύ τῆς μητρόπολης καί τῆς περιφέρειας, προσδιορίζει καθοριστικά τή θέση του στό πλευρό τῶν ἐθνικο-απελευθερωτικῶν κινημάτων. Αὐτή εἶναι, σύμφωνα καί μέ τά προηγούμενα, μιά ταξική καί ἐθνική στάση στίς διεθνεῖς

./..

σχέσεις, μιά στάση πού νά διασφαλίζει τήν Εἰρήνη γιά τήν προώθηση τῶν συμφερόντων τῶν λαῶν τῆς περιφέρειας καί ὅλων τῶν ἐκμεταλλευόμενων τάξεων καί στρωμάτων.

β) Ἡ κατοχύρωση τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας καί τοῦ δημοκρατικοῦ δρόμου γιά τή σοσιαλιστική ἀλλαγή, ἀπαιτεῖ γιά τήν πραγματοποίησή της συνθῆκες ὕφεσης καί Εἰρήνης.

Οἱ ἐμπεριαλιστικοί πόλεμοι ἀποβαίνουν πάντοτε σέ βάρος τῶν ἐργαζόμενων, πού ὑφίστανται σέ τελευταία ἀνάλυση τά ἀποτελέσματα τῆς στρατηγικῆς τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ. Παράλληλα ἡ ὄξυνση τῶν ἀνταγωνισμῶν, ἡ ψυχροπολεμική ἀτμόσφαιρα καί ἡ ἀλόγιστη αὔξηση τῶν ἐξοπλισμῶν, μειώνει τήν δυνατότητα ἀνόδου τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν λαῶν, ὁδηγεῖ σέ συγκεντρωτικά καί καταπιεστικά καθεστῶτα, "νομιμοποιεῖ" τίς δυνάμεις καταστολῆς πού χρησιμοποιεῖ ἡ ἄρχουσα τάξη ἀπέναντι στά λαϊκά κινήματα.

Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιά τούς λόγους αὐτούς, τάσσεται ὑπέρ τῆς ἀποπυρηνικοποίησης τῶν Βαλκανίων καί τοῦ Μεσογειακοῦ χώρου, ὅπως καί τῆς Εὐρώπης, σέ μιά προοπτική γιά τήν κατάργηση τῶν πολιτικοστρατιωτικῶν συνασπισμῶν, πού διατηροῦν τή διαίρεση σέ σφαῖρες ἐπιρροῆς, καί ἀντιστρατεύονται κάθε προσπάθεια ἀδέσμευτης πολιτικῆς.

Παράλληλα ὅμως θά πρέπει νά ξεκαθαριστεῖ ὅτι οἱ ἰμπεριαλιστικοί πόλεμοι εἶναι μιά τελείως διαφορετική ὑπόθεση ἀπό τούς ἐθνικοαπελευθερωτικούς ἀγῶνες, πού παίρνουν δυναμική μορφή κάτω ἀπό τήν ἰμπεριαλιστική ἐπιβουλή. Οἱ ἀγῶνες αὐτοί ἀποτελοῦν ἀναφαίρετο δικαίωμα τῶν ἐθνῶν καί τῶν λαῶν γιά τήν αὐτοδιάθεση καί τήν ἀνεξαρτησία τους. Κάθε πολιτική πού στό ὄνομα τῆς Εἰρήνης ἰσοπεδώνει τίς διαμετρικά ἀντίθετες αὐτές μορφές πολέμου εἶναι ἀνιστόρητη, καί δέν συνδέεται μέ κανένα τρόπο μέ τήν ταξική πάλη καί τήν παγκόσμια πραγματικότητα.

γ) Γιά νά ὑπάρξει λαϊκό κίνημα γιά τήν Εἰρήνη τήν ὕφεση καί τόν ἀφοπλισμό, ἔχει σάν ἀπαραίτητη προϋπόθεση τήν σύνδεσή του μέ τήν καθημερινή πολιτική πράξη, μέ τά πραγματικά προβλήματα τοῦ λαοῦ γιά ἐθνική ἀνεξαρτησία, λαϊκή κυριαρχία καί κοινωνική ἀλλαγή.

Οἱ κινητοποιήσεις τοῦ λαοῦ θά πρέπει νά συνδέονται μέ τά ζητήματα αἰχμῆς τοῦ λαϊκοῦ κινήματος.

Ὅταν μπαίνει σέ κίνδυνο ἡ ἐδαφική μας ἀκεραιότητα, ὅταν ἡ κατοχή τῆς Κύπρου συνεχίζεται, ὅταν ἡ ἐπιβουλή τῶν Η.Π.Α.καί τοῦ ΝΑΤΟ καί ἡ ὕπαρξη τῶν ξένων βάσεων προκαλεῖ νέα ἀδιέξοδα, ἡ λαϊκή κινητοποίηση γιά τήν ὑπεράσπιση τῆς Εἰρήνης δέν εἶναι δυνατό νά μήν συνδέεται μέ τά βασικά αὐτά προβλήματα. Τό

./..

ίδιο μπορεῖ νά ἀναφερθεῖ σέ σχέση μέ τά οἰκονομικά, κοινωνικά καί τά πολιτιστικά αἰτήματα τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ.

Ἀντίθετα ἡ ἀποκοπή τῶν προβλημάτων αὐτῶν ἀπό τό κίνημα τῆς Εἰρήνης, τό καταδικάζει σέ ἀπομαζικοποίηση καί τό στερεῖ ἀπό τό πραγματικό περιεχόμενο καί τή δυναμική του.

9. Εἰρήνη καί ἀδέσμευτη Ἐξωτερική πολιτική. Τί προτείνει τό ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Οἱ προηγούμενες ἀρχές καί θέσεις τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ὑλοποιοῦνται μέ τή συνεπή ἄσκηση μιᾶς πραγματικά ἀδέσμευτης ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, πού στοχεύει :

- Στήν ἔνταξη τῆς Ἑλλάδας στό κίνημα τῶν ἀδεσμεύτων καί στήν ὁριστική ἀποσύνδεσή της ἀπό τό πολιτικο-στρατιωτικό μπλόκ τῶν Η.Π.Α. καί τοῦ ΝΑΤΟ.
- Στήν ἐπιδίωξη τοῦ γενικοῦ ἀφοπλισμοῦ καί τῆς ὕφεσης, στήν προοπτική κατάργησης τῶν πολιτικο-στρατιωτικῶν μπλόκ.
- Στήν ἀποκλιμάκωση τῆς ἔντασης στήν περιοχή καί τήν μετατροπή τῆς Μεσογείου καί τῆς Βαλκανικῆς σέ ζώνη εἰρήνης, χωρίς στρατιωτικές βάσεις καί χωρίς τήν παρουσία ἐνόπλων δυνάμεων τῶν δύο ὑπερδυνάμεων.
- Στήν ἀποπυρηνικοποίηση τῆς Εὐρώπης καί στήν ἔμπρακτη ὑλοποίηση τῶν συμφωνιῶν τοῦ Ἑλσίνκι γιά τήν ὕφεση καί τόν ἀφοπλισμό.
- Στήν ὑπεράσπιση τοῦ δικαιώματος ἐθνῶν καί λαῶν νά ἀσκήσουν μιά πολιτική ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, στά πλαίσια τῆς κατοχύρωσης τῆς Εἰρήνης καί τῆς ἀρχῆς τῆς μή ἐπέμβασης.
- Στήν ἄμεση ἀπομάκρυνση τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων κατοχῆς ἀπό τήν Κύπρο, ὅπως καί ὅλων τῶν ἄλλων στρατευμάτων, καί στήν ἐπίλυση τοῦ προβλήματος μέ βάση τίς ἀποφάσεις τοῦ Ο.Η.Ε.
- Στήν ὑπεράσπιση τῆς ἐδαφικῆς μας ἀκεραιότητας στό Αἰγαῖο, μέ τήν ἐπέκταση τῆς αἰγιαλίτιδας ζώνης μας στά δώδεκα μίλια.
- Στήν ἔξοδο τῆς χώρας μας ἀπ'τό στρατιωτικό καί πολιτικό σκέλος τοῦ ΝΑΤΟ.
- Στήν κατάργηση τῶν Ἀμερικανικῶν καί Ναατοϊκῶν Βάσεων.

Ὅλες οἱ προοδευτικές καί σοσιαλιστικές δυνάμεις, πού συμβάλλουν στήν ὑλοποίηση αὐτῆς τῆς πολιτικῆς, προσφέρουν πραγματικά στήν κρίσιμη σήμερα ὑπόθεση τῆς Εἰρήνης καί τῆς ἀποκλιμάκωσης τῆς ἔντασης καί τοῦ ψυχροῦ πολέμου. Μ'ὅλες αὐτές τίς δυνάμεις τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. συνεργάζεται στήν πράξη, πραγματοποιώντας τήν παγκόσμια κινητοποίηση στήν ὁποία ἀναφέρθηκε ὁ Πρόεδρος τοῦ Κινήματος Α. Παπανδρέου στή Βουλή.

./..

Σ'αὐτή τή βάση ἐδραιώνουμε καί τίς διεθνεῖς μας σχέσεις πού ἀναδεικνύουν τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. σέ σημαντικό παράγοντα γιά τήν Εἰρήνη καί οὐσιαστικό ἐκπρόσωπο τοῦ Κινήματος τῶν Ἀδεσμεύτων στήν Εὐρώπη καί σέ ὁλόκληρη τήν περιοχή. Καί εἶναι σαφές ὅτι αὐτό προϋποθέτει πολιτική στήριξης καί συνεργασίας μέ ὅλα τά ἐθνικοαπελευθερωτικά κινήματα κατά κύριο λόγο, ἀλλά καί μέ ὅλες τίς δυνάμεις πού τακτικά ἤ στρατηγικά ἐπιθυμοῦν τήν προάσπιση τῆς Εἰρήνης καί ἔμπρακτα τό ἀποδεικνύουν.

10. Συμπεράσματα - Προοπτικές

Ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ ζητήματος τῆς Εἰρήνης σήμερα στή χώρα μας, μέ βάση τά ὅσα ἀναλύθηκαν προηγούμενα, μπορεῖ νά συνοψισθεῖ στά ἀκόλουθα σημεῖα :

Συνεργαζόμαστε στούς μαζικούς χώρους μέ τίς δυνάμεις πού συμφωνοῦν ὅτι :

- Ἡ προάσπιση τῆς Εἰρήνης δέν ἀποτελεῖ ἕνα γενικό καί ἀόριστο αἴτημα, ἀλλά δένεται ἀξεδιάλυτα μέ τά ζητήματα τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καί ἀκεραιότητας τῆς χώρας μας, τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας καί τῆς κοινωνικῆς ἀλλαγῆς.
- Αὐτό συνεπάγεται τήν ἀποδοχή τῆς πλατφόρμας γιά τήν ἀδέσμευτη ἐξωτερική πολιτική, καί τή σύνδεσή της μέ τήν ὑπόθεση τῆς Εἰρήνης, ὅπως προσδιορίστηκε στό προηγούμενο κεφάλαιο (9).
- Τό κίνημα τῆς εἰρήνης, εἶναι ἀναπόσπαστο καί συμπληρωματικό κομμάτι τῶν μαζικῶν κινημάτων, πού ἀφοροῦν τόσο τά γενικώτερα ὅσο καί τα' εἰδικότερα προβλήματα τοῦ λαοῦ.

Ἡ προσπάθεια ὀργανωτικοῦ ἐλέγχου τοῦ κινήματος γιά τήν Εἰρήνη σέ συνδυασμό μέ τήν ἀνάγκη γιά ἄμεση παρέμβαση τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. στό κίνημα αὐτό, κάνει ἀπαραίτητη τήν ἐπιλογή ὁρισμένων βασικῶν μας κατευθύνσεων.

Τό πρόβλημα τῆς Εἰρήνης εἶναι σημεῖο ὅπου ἀντιπαρατίθενται ὄχι μόνο οἱ στρατηγικές καί τακτικές ἐπιλογές τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέ ἄλλες πολιτικές δυνάμεις ἀλλά καί καίρια πολιτικά καί ἰδεολογικά ζητήματα. Ἡ ἐπισήμανση αὐτή ἐπιβάλλει τήν ὅσο τό δυνατό εὐρύτερη διάδοση τῶν θέσεων τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. στό θέμα τῆς Εἰρήνης. Καί οἱ θέσεις τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ἀναπόφευκτα ἀντιπαρατίθενται μέ τίς θέσεις ἄλλων πολιτικῶν δυνάμεων στά σημεῖα ὅπου οἱ θέσεις μας διαφορίζονται.

Ἡ μαζική κινητοποίηση τοῦ λαοῦ πάνω στό τεράστιο ζήτημα τῆς Εἰρήνης καί τῆς ὕφεσης ἀποκτᾶ σήμερα καθοριστική σημασία. Ἡ παρέμβαση τῶν ὀργανωμένων μας δυνάμεων, στή βάση τῶν ἀρχῶν μας, θά μπορέσει νά συμβάλει στή δημιουργία ἑνός πραγματικοῦ μαζικοῦ κινήματος γιά τήν Εἰρήνη.

ΚΕ.ΜΕ.ΔΙΑ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Σημεῖα γιά προκήρυξη πού καλεῖ σέ ἐκδήλωση γιά τήν Εἰρήνη ἤ γιά ἔκδοση ψηφίσματος στό τέλος ἐκδήλωσης γιά τήν Εἰρήνη.

1. Ἰμπεριαλιστική ἐπιβουλή α) ἡ μετατροπή τῆς Εὐρώπης σέ πυρηνικό ὁπλοστάσιο μέ τούς πυραύλους Πέρσιγκ 2 καί Κρούζ, β) ἐπεμβατικά σχέδια στή Μέση Ἀνατολή - τυχοδιωκτική ἐπιδρομή τῶν Η.Π.Α. στό Ἰράν.

2. Ἀνταγωνισμός τῶν ὑπερδυνάμεων. Ἐπέμβαση Σοβιετικῆς Ἕνωσης στό Ἀφγανιστάν. Τό πέρασμα ἀπ'τή "μαχητική συνύπαρξη" στόν "ψυχρό πόλεμο".

Γενική Πρόταση

α. ἡ ἐπιδίωξη τοῦ γενικοῦ ἀφοπλισμοῦ καί τῆς ὕφεσης στά πλαίσια τῆς συμφωνίας τοῦ Ἑλσίνκι καί στήν προοπτική τῆς διάλυσης τῶν πολιτικοστρατιωτικῶν μπλόκ τοῦ ΝΑΤΟ καί τοῦ Συμφώνου τῆς Βαρσοβίας.

β. Στήν ἀποκλιμάκωση τῆς ἔντασης στήν περιοχή καί τή μετατροπή τῆς Μεσογείου καί τῆς Βαλκανικῆς σέ ζώνη Εἰρήνης χωρίς στρατιωτικές βάσεις καί χωρίς τήν παρουσία Ἐνόπλων Δυνάμεων τῶν δύο ὑπερδυνάμεων.

γ. Στήν ἀποπυρηνικοποίηση τῆς Εὐρώπης καί στήν ἔμπρακτη ὑλοποίηση τῶν συμφωνιῶν τοῦ Ἑλσίνκι γιά τήν ὕφεση καί τόν ἀφοπλισμό.

δ. Στήν ὑπεράσπιση τοῦ δικαιώματος τῶν Ἐθνῶν καί τῶν Λαῶν νά ἀσκήσουν μιά πολιτική ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, στά πλαίσια τῆς κατοχύρωσης τῆς Εἰρήνης καί τῆς ἀρχῆς τῆς μή ἐπέμβασης, τοῦ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ καί τῆς φιλίας τῶν Λαῶν.

Πρόταση γιά τά Ἐθνικά μας θέματα

α. Στήν ἄμεση ἀπομάκρυνση τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων πού κατέχουν τό 40% τῆς Κύπρου ὅπως καί ὅλων τῶν ἄλλων στρατευμάτων, τήν ἐπιστροφή τῶν προσφύγων στά σπίτια τους καί στήν ἐπίλυση τοῦ Κυπριακοῦ μέ βάση τίς ἀποφάσεις τοῦ Ο.Η.Ε. γιά μιά Κύπρο ἀνεξάρτητη, ἑνιαία, κυρίαρχη, ἀδέσμευτη καί ἀποστρατικοποιημένη.

β. Στήν ὑπεράσπιση τῆς ἐδαφικῆς μας ἀκεραιότητας στό Αἰγαῖο, τήν ἐπέκταση τῆς αἰγιαλίτιδας ζώνης στά 12 μίλια καί τήν ἀπόρριψη παραχωρήσεων καί συμβιβασμῶν μέ τούς σωβινιστές τῆς Ἄγκυρας πού ὑποκινοῦνται ἀπό τίς Ἡνωμένες Πολιτεῖες Ἀμερικῆς.

γ. Στήν ἔξοδο τῆς χώρας ἀπό τό στρατιωτικό καί πολιτικό σκέλος τοῦ ΝΑΤΟ.

./..

δ. Στήν κατάργηση τῶν Ἀμερικανικῶν καί Ναατοϊκῶν Βάσεων.

Πρόταση γιά τόν ἐξωτερικό προσανατολισμό τῆς χώρας

Ἔνταξη τῆς Ἑλλάδας στό κίνημα τῶν Ἀδεσμεύτων καί ἀποσύνδεση ἀπό τό πολιτικοστρατιωτικό μπλόκ τῶν Η.Π.Α. καί τοῦ ΝΑΤΟ

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ

Κάλεσμα ὅλων τῶν ἐργαζόμενων τῆς χώρας μας νά θεωροῦν τό ζήτημα τῆς προάσπισης τῆς Εἰρήνης ὄχι ἕνα ἀόριστο αἴτημα γιά προπαγάνδα, ἀλλά σάν ὑπόθεση ἀναπόσπαστα δεμένη μέ τόν ἀγώνα γιά ἐθνική ἀνεξαρτησία καί ἀκεραιότητα, γιά τήν λαϊκή κυριαρχία καί τό ἄνοιγμα τοῦ δρόμου γιά τήν κοινωνική ἀλλαγή.

Κάλεσμα ὅλων τῶν φιλειρηνικῶν δυνάμεων τοῦ κόσμου γιά συμβολή στήν Εἰρήνη, τήν ὕφεση καί τόν ἀφοπλισμό, μόνο μέσα στά πλαίσια τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἐθνῶν καί τῶν Λαῶν, γιά νά μποροῦν νά χαράζουν τή δική τους πορεία πρός τήν πρόοδο.

ΚΕ.ΜΕ.ΔΙΑ